

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 12 вересня 1985 року

№ 110 (3617).

Ціна 2 коп.

ТВАРИННИЦТВО — УДАРНИЙ ФРОНТ

ЗА ПРИКЛАДОМ НАСТАВНИКІВ

Другий рік підряд за успішне проведення знімів і високі показники в роботі наше підприємство стає переможцем Всесоюзного соціалістичного змагання. Нинішнього року ми достроково виконали планові завдання XI п'ятиріччя — продали державі більше двадцяти восьми тисяч центнерів м'яса. Досягнуто значно нижчої проти планової собівартості продукції, всі тварини мали середньодобовий приріст ваги більше кілограма. Тисячу сто двадцять два бички злано вагою 477 кілограмів кожних, 98 процентів зданих тварин — вищої категорії вгодованості.

За цими цифрами — невтомна праця трудівників нашого підприємства. Успіх забезпечили всі члени нашого трудового колективу. Особливо — це наставники молоді, оператори по відгодівлі Галина Василівна Обжеска і Марія Миколаївна Симко. Нашим молодим відгодівельникам кандидату в члени КПРС Стефанії Плачкової та комсомольцем Анатолію Солодому, Віктору Плачкову, Анатолію Касяну, іншим молодим робітникам вони служать взірцем, вчать, як треба працювати.

Доводити свою зрілість на ділі щоденно приходять на свої робочі місця наша молодь. Крайнім доказом цих слів є те, що, наприклад, Стефанія Плачкова на передз'їздовський період взяла соціалістичні зобов'язання аж ніяк не нижчі,

ніж досвідчені оператори по відгодівлі Г. В. Обжеска і М. М. Симко. Вона зобов'язалась добитись на відгодівлі тварин тисячу п'ятдесят грамів середньодобового приросту.

Відгодівельники вже до лютого наступного року зобов'язались виробити і продати державі 330 тонн яловичини, причому 95 процентів тварин планується продати вищої категорії вгодованості, а собівартість одного центнера яловичини знизити на 15 карбованців.

Молоді оператори, механізатори по відгодівлі А. Солодей, В. Плачков, А. Касян та інші трудяться в складі бригади, яку очолює комуніст Микола Сергійович Огребя. Вже третій рік бригада працює за методом колективного підряду. Техніка тут завжди справна, і колективна відповідальність за дії кожного є доброю допомогою відгодівельникам у вирішенні найскладніших завдань.

Пезабаром до ладу стане ще одне приміщення для утримання тварин. Це дозволить і жінок-операторів по відгодівлі, або, як у нас їх звикли називати — кормачок, перевести на колективний підряд. Ще діловитим стане соціалістичне змагання, а значить буде досягнуто більш високих результатів у праці.

О. АНУСЕВИЧ,
головний зоотехнік Меловицького міжгосподарського підприємства по відгодівлі великої рогатої худоби.

Сьогодні попереду

Підбито підсумки соціалістичного змагання молодих дояроч області, присвяченого XXVII з'їздові КПРС. За підсумками восьми місяців року попереду йдуть доярки:

Лідія КУЖЕНКО з колгоспу «Сімей» Знаменського району, яка наділа 4049 кілограмів молока від кожної корови.

Тетяна ЛАДАНЮК з колгоспу «Мир» Гайворонського району — 3744.

Надія ГОЛУБ з колгоспу імені Леніна Долинського району — 3474.

Материна ГРАБЧАК з колгоспу імені Шевченка Ульянівського району — 3459.

Любов НЕВІДОМСКА з колгоспу «Росія» Добровілицького району — 3418.

Ніна КАРЕЛІНА з колгоспу «Первое мая» Маловицького району — 3358.

Лідія ШЕЛЕСТ з радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району — 3210.

Віра СІВЕНКО з колгоспу імені Суворова Голованівського району — 3059.

Галина ЛИСЕНКО з колгоспу «Дружба» Онуфріївського району — 2977.

Тетяна ОСТРОУХ з колгоспу імені Шевченка Новгородківського району — 2730.

Цього року велику допомогу колгоспу імені Леніна надають учні Новгородківської середньої школи № 2. Вони залюбки працюють в колгоспному саду. На знімку: Оля ЯРОСЛАВСКА і Ліля ДРОБЮТІЙ заповнюють ящики сливами.

Фото С. ФЕНЕНКА.

Телеграми в номер

НОВОМИРГОРОДСЬКИЙ РАЙОН. Партком і правління колгоспу імені Чапаєва оголосили подяку члену ВЛКСМ Володимир Трохименку, який відзначився на сівбі озимих культур. Трактором МТЗ-50 в агрегаті з сівалкою СЗ-3,6 він за день посіяв озиму пшеницю на 23 гектарах при нормі 11.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ РАЙОН. Приклад ударної праці на осінній сівбі у колгоспі «Прапор комунізму» показує комсомолец Віктор Ковальчук. Кожного дня трактором ЮМЗ-6 молодий механізатор засіває озимую пшеницю 24—25 гектарів при нормі 18 гектарів.

Про те, як вирішується проблема підготовки і закріплення кадрів головних професій у колгоспі «Заповіт Леніна» Знаменського району.

КОЛГОСП «Заповіт Леніна» не належить до числа передових. Тут не можуть ще похвалитись ні високими врожайми сільськогосподарських культур, ні продуктивністю худоби. Водночас створений економічний потенціал господарства дозволяє працювати значно ефективніше, різко збільшити виробництво продукції полів і ферм.

госп допомагає цементом, шифером, лісоматеріалами, транспортом.

Село Цибулеве має хороший будинок культури, в якому проводяться масові заходи, розвивають свої таланти самодіяльні музиканти, танцюристи, співаки, працює агібригада. Очолує її комсомолка Тетяна Охрімченко, яка недавно, набувши середню спеціальну освіту, повернулася в рідне село художнім керівником будинку культури. А директором працює теж комсомолец Юрій Брагар. Заняття в гуртках художньої

розташується він у мальовничому місці поблизу парку Перемоги, дитячого комбінату та комбінату побутового обслуговування населення.

Значна роль щодо вирішення кадрової проблеми належить місцевій середній школі, де директором комуніст О. І. Бойко. Щороку близько 10 випускників її залишаються працювати в колгоспі, переважно механізаторами.

Ось і цього року в тракторну бригаду № 2 приїшли комсомольці Михайло Пашенко, Юрій Махія, Сергій Кондрашенко та Сергій Халівка. Михайло пішов помічником до досвідченого комбайнера Л. М. Олійника. А Юрій і обидва Сергії взяли за

СЕЛО І МОЛОДЬ

тиме значному підвищенню продуктивності дійного стада. Готовий до роботи і кормачек, що забезпечуватиме кормами близько 2000 голів великої рогатої худоби.

З перспективою розв'язується і проблема підготовки кадрів торгівлі, побуту, культури.

Тепер виконком сільської Ради народних депутатів заклопотаний тим, щоб послати двох випускників восьмого класу вчитися на перукарів і двох — десятого — на майстрів по ремонту побутової техніки, телевізорів, радіоприймачів. У стадії остаточного вирішення питання відкриття музичної школи з класами баяну, фортепіано, народних інструментів.

— Крає, молодшас наше село, все заможніше і культурніше живуть люди, — говорить секретар парткому колгоспу В. І. Романченко. — Справжніми господарями почувають себе корінні жителі. Тому робимо все від нас залежне, щоб мати свої кадри, щоб молодь охоче лишалася у колгоспі.

У цьому вже досягнуто певних успіхів. Майже всі керівники села, колгоспу, установ і організацій села Цибулеве — місцеві жителі. Ними є і всі без винятку керівники і спеціалісти середньої ланки колгоспу «Заповіт Леніна». Розв'язано в основному проблему забезпечення господарства кадрами механізаторів для двоїзного використання техніки.

На черзі дня — проблема тваринницьких кадрів. Можна сподіватись, що й вона буде успішно вирішена.

В. ОСТРОВЕРХОВА.
Знаменський район.

Естафета —

в руках юних

Великим гальмом була проблема основних кадрів на селі — механізаторів і тваринників. За вирішення її взялися гуртом: і колгосп, і школа, і сільська Рада народних депутатів. Цілковито правильно ставку зробили на молодь. Зокрема, на створення таких умов життя, праці й відпочинку колгоспників, щоб юнаки і дівчата охоче залишалися в рідному селі, колгоспі.

Протягом одинадцяти п'ятиріччя колгосп збудував 20 житлових будинків садибного типу, які вже заселені молодими сім'ями. Недавно, наприклад, такий будинок одержала сім'я Сергія Сокола.

Він — агротехнік відділку № 2. Молодий комуніст одержав середню спеціальну освіту, будучи колгоспним студентом. Його дружина Світлана — теж агроном. Як молоді спеціалісти, вони виплачуватимуть колгоспу всієї половини вартості будинку.

Подружжя має дитину. Але це аж ніяк не обтяжує щасливих батьків. Поки що малю доглядає бабуся. А підросте — піде у новий двоповерховий типовий дитячий садок, споруджений на кошти колгоспу.

Широко розгортається й індивідуальне будівництво. За роки одинадцяти п'ятиріччя 58 сімей справили новосілля в добротних будинках.

— Тепер споруджувати житло значно легше, — говорить один із забудовників, помічник бригадира тракторної бригади В. М. Москаленко. — Кол-

самодіяльності проводять кваліфіковані спеціалісти. Усі витрати на оплату їхньої праці бере на себе колгосп.

Велика увага приділяється розвитку фізкультури і спорту. Керує цією діяльністю інструктор по спорту, ватажок колгоспної комсомолки Анатолій Головатенко.

Членами добровільного спортивного товариства «Колос» є понад 260 чоловік. Протягом року підготовлено 109 значківців ГПО. Створені футбольна і волейбольна команди, команда ручного м'яча та зимового багатоборства. Активно працює шахово-шашкова секція.

Особливо славиться футбольна команда «Нива». На її рахунок чимало перемог у різноманітних зустрічах. Щороку команда займає призові місця у районних змаганнях, захищає честь району на обласних. Кращими гравцями з комсомольців-вояків вантажного автомобіля С. Нагуляна, директора будинку культури Ю. Брагара, головного економіста колгоспу В. Крип'яка, керівника військової підготовки школи А. Шульгина.

Заманливі перспективи розвитку фізкультури і спорту на майбутнє, — говорить голова сільської Ради народних депутатів Іван Петрович Русин. — Вже наступного року розпочнемо спорудження двоповерхової середньої школи на 400 учнів з хорошим спортивним залом. Збудуємо також новий спортивний комплекс.

Поряд виросте новий сучасний мікрорайон колгоспного села з поетичною назвою «Черемушки».

підготовку ґрунту до сівби озимих. Вони влилися в комсомольсько-молодіжні екіпажі ґрунтообробних агрегатів Валерія Поривая, Віктора Карнауха та Віктора Зрайлова — теж випускників попередніх років. Поруч з молодими на одному полі працює і їхній наставник досвідчений механізатор Ф. С. Тришманенко.

Наймолодші члени екіпажів — допризовники. Добре підготовленими підуть вони в армію, щоб потім збагаченими знаннями, певним життєвим досвідом і практикою повернутися у рідний колгосп. Інакше й бути не може. Виходячи з працюючих хліборобських сімей, вони змалку привчені ходити біля землі, вирощувати хліб.

Велика увага приділяється і підготовці кадрів юних тваринників. Але ще мало дівчат-травівників ідуть на ферми. Це — упущення правління колгоспу, яке лише останнім часом посправжньому взялося за створення сприятливих умов для роботи тваринників, виконання ними планових завдань і соціалістичних зобов'язань.

Цього року вже заготовлено чимало кормів значно кращої якості, ніж у попередні роки. Шефи з вагонного депо допомагають переобладнати комплекс для кращого утримання худоби, що сприя-

Порівняно недавно почав працювати в автопарку радгоспу «П'ятихатський» Віктор Цапенко. Своїм добросовісним ставленням до роботи Віктор одразу завоював авторитет товаришів. Нині В. Цапенко відзначається на перевезенні силосної кукурудзи, додатково до норм перевозить десятки тонн союсового корму.

На знімку: Віктор ЦАПЕНКО.
Фото С. АНДРУСЕНКА.
Петрівський район.

Школа дружби, школа майстерності

— таким став міжнародний клуб молодих механізаторів «Кіровоград — Толбукін» за п'ятнадцять років свого існування.

Одним із найяскравіших прикладів міцної дружби і ділового співробітництва між комсомольськими організаціями Кіровоградської області і Толбукінського округу стала діяльність клубу молодих механізаторів «Кіровоград — Толбукін».

Позавчора в обласному комітеті комсомолу відбулося чергове, п'ятнадцяте засідання клубу молодих механізаторів. Його відкрив перший секретар обкому ЛКСМ України Ігор Шевченко. Сердечно поздоровивши болгарських гостей з національним святом болгарського народу — Днем свободи, І. Шевченко відзначив, що рух під девізом «Два з'їзди — одна мета!», проведення спільно з ДКСМ трудових і військово-патріотичних акцій сприяє ще більшому зміцненню зв'язку між нашими молодіжними спілками.

Керівник болгарської делегації, секретар Толбукінського окружного ДКСМ по роботі з працюючою молоддю Діян Дяков відзначив, що братські взаємовідносини Толбукінського округу і Кіровоградської області охоплюють найрізноманітніші сфери життя молоді. Клуб виховує не тільки відмінних майстрів сільськогосподарства, а й переконливих інтернаціоналістів.

Схвалюється порядок денний засідання:

1. Практика роботи комсомольсько-молодіжних тракторних бригад і механізованих ланок в умовах агропромислового комплексу.

2. Прийом у члени клубу.

Доповідач — другий секретар обкому ЛКСМУ В. Іванов — підкреслює, що у відповідності з рішеннями XXVI з'їзду КПРС з метою створення умов для успішного виконання Продовольчої програми в країні намічені конкретні заходи, спрямовані на удосконалення господарського механізму і міжгалузевих виробничо-економічних зв'язків усіх ланок АПК.

Великі і відповідальні завдання по зростанню виробництва сільськогосподарської продукції стоять перед трудівниками сільськогосподарства нашої області.

У зв'язку з цим проводиться велика організаторська робота по мобілізації молодих сільських трудівників на участь у збиранні врожаю, заготівлі кормів. Сьогодні в сільськогосподарській галузі області трудяться 35 тисяч юнаків і дівчат. З року в рік збільшується кількість сільськогосподарських КМК. Так, наприклад, у 1981 році їх було 456, а нині — 570.

Далі доповідач проаналізував результати роботи молоді на цюгорічних жнивях, участі молоді в збиранні пізніх культур.

Проблеми сільськогосподарського виробництва, зазначив доповідач, потребують нових, ефективних рішень. Мова йде не про зміцнення акценту в уже виробленій стратегії, а про пошук новаторських ідей. В. Іванов розповів про меліорацію земель, раціональне використання земельних угідь, впровадження комплексної механізації в області.

Особливістю нашого нинішнього засідання, сказав на закінчення В. Іванов, є те, що воно проходить у дні, коли трудяться братні країни — СРСР і Болгарія — йдуть назустріч черговим з'їздам партій. Створити хороший заділ на майбутні п'ятірки — основне завдання сьогодні.

У своїй доповіді секретар Толбукінського окружного ДКСМ по роботі з працюючою молоддю Діян Дяков зупинився на здобутках окружного комсомольської організації в сільськогосподарському виробництві. Загословуючи різноманітні форми і методи, комітети

комсомолу сприяли збільшенню комсомольського внеску в загальну справу.

Як основна форма організації молодіжної праці вкорінилися молодіжні комсомольські бригади, яких у сільському господарстві Толбукінського округу стало 16.

Позитивні зміни, які намітилися у роботі молодіжних комплексних бригад, — запорука успішного вирішення відповідальних завдань, поставлених XII з'їздом, і гідної зустрічі XIII з'їзду БКП.

Цьому, закінчив доповідь, значною мірою сприяє міжнародний клуб молодих механізаторів «Кіровоград — Толбукін», який став нашою справжньою академією досвіду роботи сільськогосподарських КМК.

В обговоренні доповіді виступили групкомсорт транспортно-бухальсько-лінійного імені Ленінського комсомо-

ло, красивішою, щедрішою.

Кожен механізатор нашого господарства старастся працювати на совість, високопродуктивно. А як не інакше? Ми — спадкоємці славних традицій старшого покоління — жиземо і трудимося на землі улюбленого хлібороба Олександра Васильовича Гіталова. І нести його славу далі нам, його молодим землякам.

Багато з нас дивилися по телевізору зустріч Генерального секретаря ЦК КПРС Михайла Сергійовича Горбачова з трудівниками сільського господарства Цілинноградської області. Поряд з високою оцінкою праці хліборобів, керівник нашої партії поставив і ряд конкретних завдань по значному поліпшенню роботи усього агропромислового комплексу. Це дуже часто свої неадапти до господарювання пов'язуємо з прихитами погоди. Справжній хлібороб повинен протиставити негоді свої знання, майстерність, уміння, і, якщо хочете, творчість!

З виступу І. СТОЄВОЙ:

Наш інститут пшениці і соняшника останнім часом основну увагу приділяє створенню високоврожайних сортів пшениці. Добре зарекомендували себе на полях створені в інституті «Добруджа» сорти «Плісна», «чародійка», «вараца», «трація» і багато інших.

Але ми досліджуємо сорти, які дають значно більшу врожайність. Вона залежить від багатьох факторів: ґрунту, кліматичних умов, оптимальної кількості різноманітних добрив, попередника і, звичайно, догляду за посівами.

ДУМКА А. ЕРМАКОВА, механізатора колгоспу імені Леніна

Онуфріївського району:

Уперше я на засіданні міжнародного клубу. Радий, що став його членом. Це вимагатиме від мене ще більшої відповідальності в досягненні високіх показників.

Клуб «Кіровоград — Толбукін» Враження незабутні. Мене познайомили з кількома механізаторами, поділилися досвідом збирання. Приїду в свою Камбурлівку,

Ще тільки-но над селищем займався день, ще вулицями Новоархангельська квапились на роботу, проганяючи в собі сон, водії, продаваці й прибиральниці, і коло печей кондитерського цеху комбінації громадського харчування було гамірно й клопітно, а в неширокому коридорчику будівлі не так просто було розминутися. Тут уже робочий день почався.

— Готуємось до шкільного ярмарку, — говорила поспішно завідувача цехом Віра Єфименко та все поглядала у вікно: десь ось-ось мала підійти ма-

ському відділі якогось продуктового магазину, то найшвидше це черга за тортами. Всюди — в районному центрі чи й у найвіддаленішому селі.

— Йти до покупця — така потреба у нас є постійно, — продовжує В. Єфименко. — Дві причини нас змушують вдаватися до цього. Перша — поза районним центром ми набаво швидко і більше реалізуємо своєї продукції. Так, приміром, в Помічній (наш заповнюють в сусідній районі) добре приймають) за півдня можемо вторгувати понад

СЛУЖБА СЕРВІСУ

...І НАЙСМАЧНІШІ ВЕСІЛЬНІ ШИШКИ

шина за продукцією. І пояснювала: — А коли ярмарок чи виставка яка, то ми вдосіа, як кажуть, розпалюємо печі. Ярмарок без наших тортів, коржиків та тістечок — не ярмарок.

Що продукція кондитерського цеху Новоархангельського комбінату громадського харчування користується неабияким попитом — то правда. І хоч у районі є ще один серйозний конкурент, харчокомбінат, який частково виготовляє подібну продукцію, виробів кондитерського цеху на прилавках їдалень, продуктових магазинів не залежують.

Але якби молоді кондитери розраховували тільки на стаціонарні торговельні заклади, то про виробничий план (а він у них солідний) годі й було б думати. Саме він стимулює їх йти назустріч запитам покупців.

До шістдесяти найменувань різних тортів, тістечок, рулетів, булок пропонують кондитери споживачам.

Торт «Кіровоградський» уже не перший рік не потребує реклами. Так само одним із улюблених тортів новоархангельців є торт «Празький». Якщо чималенька черга в кондитер-

стві карбованців, чого ніколи не зробимо в районі, хоча різні булочки, тістечка взяв би із задоволенням. Ми відвідуємо такі віддалені села. І щоразу нас просять: приїжджайте ще. Та замовляють конкретні кондитерські вироби. Ось зовсім недавно були в Покопівому, Копенкуваті, Тарасівці, Ятрані...

Замовлень сьогодні у новоархангельських кондитерів значно більше, ніж два-три роки тому. Ветерани кондитерського цеху, наприклад, ще пам'ятають ті часи, коли ніхто зовсім не робив весільних замовлень. Короваї, шишки, калачі для весілля люди пекли самі, у власних печах. Зараз же, аби трохи вивільнити собі час, перекладають ці весільні клопоти на кондитерів комбінату громадського харчування.

Працюють в цеху майстри своєї справи. Дарма, що молоді. Навіть той факт, що в кадрах кондитерів не мають проблем — говорить багато про що.

Всі члени комсомольсько-молодіжного колек-

тиву, про яких іде мова, випускники Кіровоградського кулінарного училища. Але, здобувши спеціальну освіту, дівчата вже з перших місяців практики роблять висновки, що самих лише училищних знань мало. Тому займаються самоосвітою, складають іспити до технікумів, вузів. Комуніст Любова Будник недавно поступила в Кіровоградський кооперативний технікум, а Людмила Неттерова й Наталія Луценко щойно його закінчили, депутат обласної Ради народних депутатів Ірина Бражко нині навчається в Одеському інституті народного господарства.

Іх у КМК восьмеро. З трудолюбивим, завзятым, творчим характером.

— До речі, про творчість. Можна її виявити у вашій роботі? — запитую Віру Єфименко.

— Звичайно, — дивується вона. — В нашій роботі важко не спокуситись творчістю. В кожного ж свої естетичні смаки, своя фантазія. Тільки не ліпуйся й не приховуй їх — люди оцінять. Пригадую, як до районного свята працівників сільського господарства випікали ми торт «Королева полів», скільки було пропозицій та порад!.. Щороку асортимент цеху поповнюється нашими власними фірмовими виробами. Користуються попитом у населення торт «Ласунка» і печиво «Персик» Наталі Луценко, торт «Корзинка з грибами» Світлани Григор'євої... Можна багато називати інших виробів. Кожне свято ми готуємось, крім цього, відзначити своєю козин-

досвідом молоді новоархангельські кондитери діляться з колегами. Щокварталу КМК посилає двох своїх кондитерів на обласну кулінарну раду. Незабаром така нарада відбудеться на базі Новоархангельського комбінату громадського харчування. Члени комсомольсько-молодіжного колективу готуються до неї уже не перший тиждень. Адже до них йдуть не тільки як до минулорічних переможців обласного соціалістичного змагання.

В. ТЕЛІЖАН.

Новоархангельський район.

лу Новоархангельського району Володимир Дубченко, перший секретар Крушарського обласного комітету ДКСМ Живко Чобанов, заступник завідувач Кіровоградського РК ЛКСМУ Станіслав Чернявський, науковий співробітник Інституту пшениці і соняшника Іванна Стоєва, групкомсорт КМК ланки по вирощуванню кукурудзи колгоспу імені Енгельса Устинівського району Олександр Зборощенко і секретар комітету ДКСМ заводу електронної і нестандартної апаратури Веселин Митев.

На засіданні в лави клубу «Кіровоград — Толбукін» прийнято 28 нових членів: 13 — з Толбукінського округу, 15 — з Кіровоградської області.

Підбиваючи підсумки роботи, Ігор Шевченко і Діян Дяков подякували присутнім за участь у засіданні і обмінялися пам'ятними подарунками. Засідання оголошується закритим.

ГОВОРЯТЬ УЧАСНИКИ ЗАСІДАННЯ

З виступу В. ДУБЧЕНКА:

Серед нас переважна більшість — хлібороби. Це люди, які роблять землю багат-

розповіді товаришам про сьогоднішню ділову розмову.

ДУМКА М. САВРАНЬКОГО, механізатора колгоспу імені Карла Маркса

Добровеличківського району:

Цього року став переможцем обласного соціалістичного серед молодих жнивирів області. Зізнатися, не чекав. Міг зібрати більше. Як кажуть, не було де розмахнутися. А то б видав з бунівера 15—16 тисяч центнерів! Прикро, що недовго розмовляв із толбукінськими механізаторами. Але треба додому: почалося збирання буряків, ось-ось стартуватимуть кукурудзальні жнива. Йордан Діков, з яким я найближче познайомився, більше розпитував мене, аніж я його. А якщо наступного року потрапили на засідання клубу в Толбукін, то розпитаю хлопців з братньої республіки про все, що мене цікавить...

Матеріали із засідання міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград — Толбукін» підготував А. БЕЗТАКА.

ЯК СПРАВИ, ПІОНЕРІЄ?

Вересень нагадає про себе не лише першим тремтливим листом, який летить за вітром, але й зграйками школярів, які шоранку поспішають на поклік шкільного дзвоника. Отже, осінь, новий навчальний рік.

А що чекає школярів, коли уроки закінчуються? Як проводитимуть вони своє дозвілля? З такими питаннями звернулася я до завідувачі піонерсько-масовим відділом Кіровоградського Палацу піонерів та школярів С. О. Литвин. Ось що вона розповіла:

— В 1985—86 учбовому році в обласному Палаці піонерів і школярів робота гуртків буде організована в туртки приміщеннях — по вулиці Леніна, 7, в селищі Новому і в тільки-но збудованому приміщенні для хореографічного відділу (Володарського, 16). Влітку педагогічний колектив Палацу піонерів і школярів при активній допомозі шефів з підприємства обліжжколгоспу буду провели ремонт приміщення. Придбано необхідні інструменти, верстати, двигуни, учбові посібники. Приємно, що після повернення з «Артеку» наш «Пролісок» розпочав заняття в новому прекрасному примі-

щенні. Враховуючи важливе значення технічної творчості для учнів школи № 10, що в селищі Новому, буде продовжена робота Клубу юних техніків. Активну участь у зміцненні матеріальної бази клубу бере колектив ЧЛЗ. В цьому учбовому році ми продовжимо практику набору дітей в гуртки, починаючи з 5—6 років. У хоровій капелі «Соловейко» буде працювати чотири хори, з них три підготовчих, а четвертий концертний. До речі, фірма «Мелодія» планує його запис. В цьому році хочемо також створити дитячий шумовий фольклорний оркестр, при духовому оркестрі «Зміна» аперше вводится ритм-група. Де-

якої реорганізації зазнає і робота естрадного колективу.

Хочеться ще кілька слів сказати про роботу Палацу піонерів як методичного центру. Плануємо провести семінари для працівників позашкільних учбових закладів, класних керівників, піонерського і комсомольського активу. Зокрема, працюватимуть місські піонери і комсомольські штаби. Буде також продовжена практика проведення Дня Палацу піонерів у школі. Плануємо провести ряд цікавих політичних акцій, конкурсів, зустрічей, вечорів, ранків. Одним словом, хочемо, щоб у нас було все-ло і цікаво.

В. ЛЕВЧОКО.

ЯШПРАНЬ

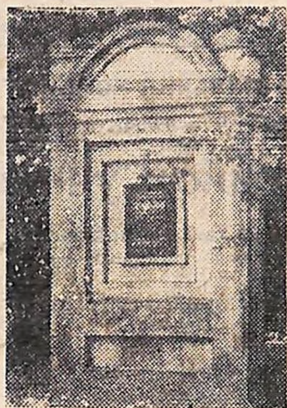
ХРОНІКА
ПРИРОДООХОРОННОЇ
РОБОТИ

СУТУЖНО СТАЛО БРАКОНЬЄРАМ

У лісах Тишківського лісництва (Добровеличківський район). Працівники лісу тут зуміли організувати роботу таким чином, що практично жоден випадок браконьерства не лишається безкарним. Найбільше послужили у цьому часті рейди, що їх лісники та егері проводять спільно з активістами районної організації Українського товариства мисливців та рибалок.

Однак, як взажас перелісник А. Т. Химич, не менше од цього примноженню природних багатств сприяє і планомірна робота по відновленню лісонасаджень (лише цього року вже посаджено молодняк на 6 гектарах), по забезпеченню диких тварин кормами на зиму. До цієї роботи залучають громадськість. Друзі природи вже заготовили півтора річних плани сіна.

В. РОВНИЙ.

З цього кілька десятків кроків од центральної вулиці селища Онуфріївки — і ви одразу потрапляєте до особливого, чарівного світу. Могутні високі дерева підносяться у вас над головою, крізь їхні густі кропи лиш де-не-де, на якій-небудь невеличкій зеленій галявині й проглядає небесна синь. Та ще вряди-годи зблисне серед густого лісу й товстих стовбурів сполук золотого сонячного проміння... Ви — в знаменитому Онуфріївському дендропарку. Закладений 1884 року, рівно чверть століття тому він згідно постанови Ради Міністрів УРСР став заповідником.

Годинами можна прогулюватися його тішестими

У СУТІНІ АЛЕЙ...

алеями, відпочивати серед густої зелені — 124 гектари займає це рукотворне диво; 150 порід різних дерев та кущів росте тут.

Та ось тінь густих кленів та берестів усе рідшає, повітря стає все вологішим, ніби аж блакитнішаючи при цьому; стелиться прозітлілою густиною легенький туманець... І раптом ви, ступивши ще крок, опиняєтеся на березі величезного ставу. Мареву туману над ним, скрадаючи деталі й пом'якшуючи перспективу, робить його якимось таємничим, ніби аж переманює. Однак це тільки оманливі чари вересневого ранку. Бо і цей став, і чарівний острів посеред нього з алеями білоріжних беріз та затіненою альпійською, і тонкі ажурні опори мостів, перекинутих через нешироку протоку — все те рукотворне, все зроблено дбайливими й умілими руками онуфріївчан.

А то раптом серед густої трави під білоріжними березами трапляється вам ще й таке невеличке природне диво: подорожник

та кульбаба, що виростили прямо на струхлявілому ґрунті — маленька ілюстрація на тему всеперспективності й всеюдисності живого...

Живе, квітує, дарує людям радість Онуфріївський парк. Тихо мріють над ставом

вом велетенські плакучі верби. Молодешні берізки лопотять листячком на вітрі. Витяглися високо в небо посажені ще 1950 року осокори з алеї Пам'яті воїнів, загиблих у Ве-

лікій Вітчизнині. І приходить сюди щодня сотні юних онуфріївчан — прилучитися до чистого, споконвічного джерела природи, до доброго світу своїх батьків і дідів.

С. ВОЛИНЕЦЬ.

На знімках: ця стелла засвідчує, що Онуфріївський дендропарк є пам'ятником садово-паркової архітектури кінця XIX століття; вранці над ставом: тага до життя.

Фото С. ФЕНЕНКА. Онуфріївка.

СТАВИМО ПРОБЛЕМУ

Чи в річці Бобринці живі хоч бубирі?

На території Бобринського району протікає аж вісім річок, три з них — через саме місто. Та багато річок — це не завжди те саме, що «багато води». І не треба бути великим аналітиком, аби швидко дійти висновку: у Бобринці її явно не вистачає. Питну — так ту взагалі завозять сюди здалеку... Здавалось би, де-де, а тут до води повинні уміти ставитися особливо бережливо...

I. —

Не інакше, як добрими намірами керувалися міські власті, давши «добро» на створення у самому майже центрі міста великого водоймища. І коли міцна гребля перепинила води річки Бобринки, підняла їхній рівень, коли на кам'янистих річкових берегах виростили акуратні «грибки» та роздягалки міського пляжу, а в тихих заводях заплюскотіла риба, всі були задоволені. Недовго чиста вода водоймища почала набирати якогось неприємного кольору і страшенно неприємного запаху, а риба час від часу переставала плескатися, перекидалася догори животом і пливала за течією у бік греблі...

Мусимо сказати, що нині цей процес зайшов аж так далеко, що теплого сонячного дня на колишньому пляжі годі встояти, такий тут, поблизу поїржавих вже «грибків» та роздягалок, стоїть сморід. Мешканці прилеглих вулиць вже за кілька кварталів од водоймища не завжди ризикують відчиняти квартирки, аби не псувати собі настрій отим

запахом. І що б ви думали, всьому тому причиною!

Щоб не інтригувати надміру читача, одразу зауважимо: ні, не природні катаклізми, не отруйні підземні джерела, не зсуви земної кори, і навіть не ті гори сміття, які дехто з бобринчан викидає на береги річки та струмків — її приток, стали основною причиною всіх неприємностей. Казеїн — так називається речовина, яку виготовляє місцевий маслозавод; відходи од його виробництва, що мають підвищену кислотність, потрапляючи в річку, позбавляють можливість скористатися її вигодами.

II. —

Мені довелось говорити з багатьма жителями міста, і дехто з них висловлювався так: чого, мовляв, було не зробити греблю трохи вище по течії, щоб відходи із сирзаводу по струмковій-притоці потрапляли не у водоймище, а в річку Бобринку та й плинули собі нею далі, в Сугоклею? Звідки такі думки — од екологічної неграмотності й байдужості? Певно, що так, та не тільки це. До такого виснов-

ку приходиш, ознайомившись із системою виведення відходів. І тут здійснюють нині, за словами головного інженера маслозаводу С. А. Савенка, КамАЗ із 16-кубовою ємністю та Т-150К — з 10-кубовою. І хоча теоретично вони повинні були б справлятися із своїм завданням — 150 тонн відходів щодня, — та практично не встигають. Тоді вода з відстійника й потрапляє, пережовуючись через край, у водоймище... Однак і вивезені відходи не минають річки Бобринки. Чому, здивуєтеся ви? А ось чому.

Поля біологічної очистки знаходяться неподалік міського звалища. І — за кілька сот метрів од Бобринки. Не треба бути експертом, щоб переконатися: поля ці існують більше в уяві керівництва заводу й директора комбінату комунальних підприємств В. Г. Лаврусенка. Нічого схожого на влаштовані згідно вимог технології очистки пристосування немає. Звичайний трав'янистий схил. І неглибокі канами у бік річки — ними й стікають якщо не всі, то добра частина вивезених відходів знову ж таки у Бобринку...

Як бачите, ті, хто говорить про доцільність будівництва греблі вище по течії, виходили ще й з чисто практичних міркувань. Нащо, мовляв, тратитись на вивезення бруду — він же все одно потрапляє в річ-

ку? Інша справа, ці люди могли просто не знати, що вивезені відходи потрапляють в Бобринку не тому, що так має бути, а тому, що відповідальні товариші порушують технологію очистки.

III. —

Щойно ми спробували дослідити лише один з аспектів «проблеми річки» в Бобринці. Але він дуже показовий, бо засвідчує головне: нехазяйський, бездумний підхід до вирішення питання. Ось і голова виконкому міськради В. О. Корнієць багато говорив про необхідність будівництва під'їзної дороги з твердим покриттям до поля біологічної очистки, на яке нібито важко «вибити» гроші. Але подумаймо: який смисл будувати цю дорогу (вона має забезпечити безперервне вивезення відходів у негоді), не устаткувавши як слід поля біологічної очистки?

Інший приклад — будівництво очисних споруд маслозаводу, які, хоча й абсолютно справні, не працюють уже два роки. Причина — велика концентрація відходів казеїну, яку не в змозі нейтралізувати мікробна мікрофлора. А концентрація могла б бути меншою і очисти змогли б діяти, якби мали хоч вдвічі більшу потужність... До чого може призвести дальше забруднення середовища відходами Бобринського маслозаводу? Всі лиха годі перерахувати: тут і загибель живності в річці, і замулення її, і засолення прибережних ґрунтів... А в кінцевому результаті — шкода людині, її здоров'ю й добробуту. Тим часом для того, щоб припинити згубну дію відходів виробництва на природу і жителів міста, не треба якихось особливих рецептів. Все можна зро-

бити давно відомими методами, лише організувавши роботу як слід, планомірно, з дотриманням усіх вимог... Врешті, навіть під'їзна дорога до поля біологічної очистки може бути збудована спільними силами, скажімо, під час суботників. Тільки само собою нічого не робиться.

За переказами, річка Бобринка одержала свою назву завдяки великій кількості бобрів, що водилися в її заплавах. Тварини ці були по-хижацькому винищені ще в минулому столітті. Та якби раптом появились вони коло річки, то чи захотіли б тут жити? Адже, як сумно жартують бобринчани, у Бобринці вже й бубирі переловились... Все це мало б пробуджувати у громадськості міста не просто серйозну тривогу, а й спонукати її до серйозних дій.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

м. Бобринець.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»

«Вода чекає заступництва»

У матеріалі, вміщеному під таким заголовком у номері «Молодого комунара» за 8 серпня 1985 року, згадувалося джерело, розташоване поблизу с. Трегівки Знам'янського району, яке замулилось і ніким не очищується. З приводу газетної публікації до редакції надійшов лист од першого секретаря Знам'янського міськкому ЛКСМУ М. Давидова, де він повідомляє:

«Факти, викладені в статті, підтвердилися. Комсомольська організація колгоспу «Маяк» одержала завдання до 15 вересня очистити джерело, обгородити його, посадити поряд дерева. Про виконання цього завдання буде повідомлено додатково».

Будьмо знайомі! Фотоетюд нашого читача С. КОТИКА. смт Завалля, Гайзоровський район.

Вам, городники

Господарчі магазини обласного центру та міст області мають у продажу торфоблоки, що такі корисні для вирощення розсади овочевих культур та квітів.

Тут же ви можете

придбати різноманітні добрива, такі як сечовина, суперфосфат, сульфат амонія, калій-магнезія, діаммофос, гумат натрія (гумат виробляється в м. Олександрії Селенівським заводом

гірського воску) та інші.

Ласкаво запрошуємо вас, шановні городники, до господарчих магазинів, де ви знайдете все потрібне для городництва!

Дирекція обласної бази «Укргоспторгу».

КІРОВОГРАДСЬКЕ СПТУ № 2 імені Героя Радянського Союзу О. С. Єгорова ОГОЛОШУЄ ДОДАТКОВИЙ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1985—1986 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

на базі 8 класів —
малар будівельний по художньому оздобленню,
ліпник-модельник архітектурних виробів,
лицювальник-плитковик-мозаїст.
Строк навчання — 3 роки.
По закінченні навчання учні набувають спеціальності, здобувають середню освіту.

З усіх спеціальностей підготовка ведеться з умінням виконувати комплекс різноманітних за своїм характером декоративних альфрейно-живописних і ліпних робіт при оздобленні громадських будівель різного призначення — палаців культури, клубів, театрів, навчальних закладів.

Консультацію можна одержати щодня в приймальній комісії училища з 8.00 до 16.00.

Зархованих на навчання забезпечують гуртожитком, триразовим харчуван-

ням, спецодягом. Під час виробничої практики вони одержують 50 процентів від заробленої суми. Час навчання в училищі зараховується до трудового стажу. Випускники зазначених спеціальностей користуються пільгами при вступі до Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту.

Вступники подають такі документи: заяву на ім'я директора училища, автобіографію, характеристику зі школи, документ про освіту (оригінал), свідоцтво про народження або паспорт, довідку з місця проживання та про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 086/у), шість фотокарток 3×4 см.

Адреса училища: 316050, м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23. Телефони: 7-14-17, 7-12-81. Іхати автобусами №№ 2, 4, 14 до зупинки «вул. Мічуріна» чи тролейбусами №№ 2, 6 до зупинки «Буддеталь» або «Королівка».

До відома керівників підприємств, організацій та установ, які мають свій житловий фонд і здійснюють розрахунки з квартиронаймачами через ощадні каси.

З 1 січня 1986 року ощадні каси області здійснюватимуть усі операції лише

за єдиним платіжним документом.

Обласне управління
Держтрешадкас.

МЕЛІТОПОЛЬСЬКИЙ НАВЧАЛЬНИЙ КОМБІНАТ
Міністерства меліорації і водного господарства УРСР

Оголошує прийом учнів

з освітою за 8—10 класів на такі спеціальності:
машиніст землерийних машин із суміжною професією водії категорії «В»,
машиніст дизельних екскаваторів і екскаваторних кранів,
електрогазоварник,
автоскреперист із суміжною професією водії категорії «С»,
машиніст автокранів,
шофер-автослосар,
муляр-монтажник,
штукатур-малар із суміжною професією водії категорії «В».

Строк навчання — 6 місяців.
Початок занять — у міру комплектування груп (з 16 серпня по 15 грудня). Всі учні одержують стипендію — 76 карбованців на місяць, їм падається гуртожиток.

Для вступу треба подати:
заяву, автобіографію, документ про освіту, медичну довідку (форма № 286), 6 фотокарток 3×4 см, паспорт з випискою, листком вибуття і зняття з обліку. Трудову книжку пред'являють особисто.

Візід на навчання — за викликом.
Адреса комбінату: 332339, Запорізька обл., м. Мелітополь, вул. 4-а Продольна, 21. Телефони для довідок: 5-45-49, 5-17-87.

Кіровоградське бюро подорожей
та екскурсій
ЗАПРОШУЄ У ПОДРОЖ
за маршрутом вихідного дня до міста-героя Одеси, з 21 вересня.

По довідки звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Фрунзе, 8. Тел. 7-31-51, 7-15-23.

Дирекція.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ
БУДІВЕЛЬНИЙ
ТЕХНІКУМ
ІМЕНІ ГЕРОЯ
РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ
К. Є. КОЛІСНИЧЕНКА

ПРОДОВЖУЄ НАБІР УЧНІВ

НА ВЕЧІРНЕ
ВІДДІЛЕННЯ

НА 1985—1986

НАВЧАЛЬНИЙ РІК

по спеціальності промислової та цивільної будівництва.

Строк навчання — 2 роки 9 місяців.

До технікуму зараховують осіб, які закінчили середню школу або середню професійно-технічну училище.

Вступні іспити: 18 вересня з математики, 21 вересня з російської (української літератури).

Початок навчання — 1 жовтня.

Прийом заяв — у понеділок, вівторок, четвер, п'ятницю з 18.00 до 21.00 год.

Звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Уфимська, 6. Тел. 4-89-74.

ДО ВІДОМА ВЧИТЕЛІВ, БАТЬКІВ, ШКОЛЯРІВ

З метою більш ширшого охоплення школярів технічною творчістю обласна станція юних техніків організовує заняття технічних гуртків в таких районах Кіровограда:

судномодельний — вул. Кременчуцька, 11;
автомодельний — вул. Кременчуцька, 7;
радіокерованих моделей — вул. Кременчуцька, 9;

радіоелектроніки — вул. Кременчуцька, 13;
автомодельний, ракетомодельний, технічного моделювання молодших школярів — с. Гриниче, 9 Ліній, буд. 43;

радіооператорів — просп. Комуністичний, 4-а, 1-й під'їзд;

авіамоделний, технічного моделювання молодших школярів — вул. Миру, 6;

картинг, радіоконструкторський — вул. Гоголя, 86;

автоконструкторський — вул. Курганна, 58.

Для учнів шкіл Кіровограда проводяться екскурсії по лабораторіях станції за попередніми заявками.

По довідки звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Гоголя, 86; тел. 2-41-13, 2-40-74.

Адміністрація.

Редакції газети «Молодий комунар» терміново потрібна друкарня яка добре володіє українською мовою.

Адміністрація.

УМАНСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ
ІНСТИТУТ
ім. П. Г. Тичини

ОГОЛОШУЄ НАБІР

на заочні підготовчі курси для вступу до інституту на факультети:
підготовки вчителів початкових класів;

підготовки вчителів загальнотехнічних дисциплін і фізики;
природничий.

Для вступу надсилаються документи: заява на ім'я ректора інституту (вказати факультет) та квитанція про оплату за навчання 20 крб. поштовою переказом на рахунок 14102 в Уманському відділенні Держбанку.

Адреса курсів: 258900, Черкаська обл., м. Умань, вул. Карла Маркса, 2, педінститут, заочні підготовчі курси.

Документи надсилати з 1 жовтня.
Початок занять з 15 листопада.

Ректорат.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ІНСТИТУТ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО МАШИНОБУДУВАННЯ ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ

на вечірні дев'ятимісячні
заочні підготовчі курси
для вступу до інституту
в 1986 році.

Заняття проводяться 3 рази на тиждень, ввечері за програмами вступних іспитів. Для заоч-

ників 1 раз на місяць в неділю працює консультант.

Приймають осіб із закінченою середньою освітою, а також учнів 10-х класів загальноосвітніх шкіл, освітніх курсів училищ, технікумів.

Документи:

заява на ім'я ректора; квитанція про внесення плати за навчання — 27 крб. за вечірні і 20 крб. за заочні (гроші переказуються поштовим переказом на поточний рахунок 14118 в Кіровоградському мі-

ському управлінні Держбанку на ім'я КІСМу).

Прийом документів щодня, крім неділі, з 9.00 до 19.00, у суботу з 9.00 до 15.00 за адресою: м. Кіровоград, пр. «Правди», 70-а, ауд. 503.

Ректорат.

При Кіровоградському автотранспортному підприємстві 10021 (АВТОБУСНИЙ ПАРК)

працюють п'ятимісячні курси

ПО ПІДГОТОВЦІ ВОДІВ АВТОБУСІВ З ВІДРИВОМ ВІД ВИРОБНИЦТВА

На курси приймають осіб віком не менше 20 років, що мають освіту не нижчу 8 класів і за станом здоров'я придатні для роботи на автобусах.

Особи, які закінчили курси

і зараховані водіями, забезпечуються форменним одягом, безплатним проїздом в автобусах міських і приміських сполучень.

Однокі забезпечуються

добре обладнаним гуртожитком.
Проїзд на роботу і з роботи — службовим автобусом.

Після закінчення курсів водії дістають право пра-

цювати на автобусах усіх марок.

По довідки звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Аерофлотська, 15. Відділ кадрів. Телефон 6-40-77. Іхати автобусом № 24 до зупинки «Хлібозавод».

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відп. відділу редакції — 2-46-07; відділ комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

БК 61366.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індекс 61103

Зам. № 482. Тираж 50700

Газета виходить в вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.